

Presidència de la Generalitat

DECRET 164/2018, de 5 d'octubre, del Consell, pel qual concedeix la Distinció de la Generalitat al Mèrit Cultural a Francisca Aguirre. [2018/9299]

El Consell, mitjançant el Decret 35/1986, de 10 de març, modificat pels decrets 25/1994, de 8 de febrer; 255/1997, de 8 d'octubre; 190/2003, de 3 d'octubre, i 194/2011, de 16 de desembre, va crear la Distinció de la Generalitat al Mèrit Cultural per a distingir les persones físiques, entitats i col·lectius que pels seus mèrits hagen contribuït a destacar l'aportació de la Comunitat Valenciana en qualsevol àmbit de la cultura.

Francisca Aguirre (Alacant, 1930), filla del pintor Lorenzo Aguirre, poeta, esposa i mare de poeta, va passar la seua infància i joventut en plena Guerra Civil. La postguerra va ser encara més dura, ja que a finals de 1940 son pare va ser empresonat i posteriorment, en 1942, condemnat a mort i executat.

Va començar a treballar als 15 anys, però mai va abandonar la seua profunda curiositat i formació autodidacta. Així, es va fer sòcia de l'Ateneo de Madrid i va començar a acudir a distintes tertúlies literàries: a la tertúlia poètica de l'Aula Pequeña del Ateneo, dirigida pel poeta José Hierro, i a la tertúlia teatral del Cafè Gijón, liderada pel dramaturg Antonio Buero Vallejo. En una d'aquestes va conéixer el poeta Luis Rosales, i a petició seuva es va integrar en l'equip de redacció del diccionari enciclopèdic que dirigia junt amb Dámaso Alonso.

Al llarg de la seua carrera literària, Francisca Aguirre ha rebut nombrosos premis entre els quals destaquen: Premi de Poesia Leopoldo Panero, pel seu llibre Ítaca (1971); Premi Ciudad de Irún, per Los trescientos escalones (1976); Premio Galiana, en 1994, pel seu llibre de relats Que planche Rosa Luxemburgo; Premio Esquío de Poesía (1995), per Ensaya general (1995) i Premio María Isabel Fernández Simal (1998), per Pavana del desasosiego.

En 2007 va guanyar el Premi València de la Institució Alfons el Magnànim amb Nanas para dormir desperdicios i en 2011 rep el Premi Nacional de Poesía, pel seu poemari Historia de una anatomía (2010), una obra amb la qual va obtindre també el premi Miguel Hernández - Comunitat Valenciana.

Per això, com a reconeixement a la seua sensibilitat artística per a fer de la poesia un instrument per ajudar a viure, per a «plorar i celebrar el món», amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 5 d'octubre de 2018,

DECREE

Concedir la Distinció de la Generalitat al Mèrit Cultural a Francisca Aguirre.

València, 5 d'octubre de 2018

El president de la Generalitat,
XIMO PUIG I FERRER

Presidencia de la Generalitat

DECRETO 164/2018, de 5 de octubre, del Consell, por el que concede la Distinción de la Generalitat al Mérito Cultural a Francisca Aguirre. [2018/9299]

El Consell, mediante el Decreto 35/1986, de 10 de marzo, modificado por los decretos 25/1994, de 8 de febrero; 255/1997, de 8 de octubre; 190/2003, de 3 de octubre, y 194/2011, de 16 de diciembre, creó la Distinción de la Generalitat al Mérito Cultural para distinguir a las personas físicas, entidades y colectivos que por sus méritos hayan contribuido a destacar la aportación de la Comunitat Valenciana en cualquier ámbito de la cultura.

Francisca Aguirre (Alicante, 1930), hija del pintor Lorenzo Aguirre, poeta, esposa y madre de poeta, pasó su infancia y juventud en plena Guerra Civil. La posguerra fue aún más dura, ya que a finales de 1940 su padre fue encarcelado y posteriormente, en 1942, condenado a muerte y ejecutado.

Empezó a trabajar a los 15 años, pero nunca abandonó su profunda curiosidad y formación autodidacta. Así, se hizo socia del Ateneo de Madrid y empezó a acudir a distintas tertulias literarias: a la tertulia poética del Aula Pequeña del Ateneo, dirigida por el poeta José Hierro, y a la tertulia teatral del Café Gijón, liderada por el dramaturgo Antonio Buero Vallejo. En una de ellas conoció al poeta Luis Rosales, y a petición suya se integró en el equipo de redacción del diccionario enciclopédico que dirigía junto a Dámaso Alonso.

A lo largo de su carrera literaria, Francisca Aguirre ha recibido numerosos premios entre los que destacan: Premio de Poesía Leopoldo Panero, por su libro Ítaca (1971); Premio Ciudad de Irún, por Los trescientos escalones (1976); Premio Galiana, en 1994, por su libro de relatos Que planche Rosa Luxemburgo; Premio Esquío de Poesía (1995), por Ensaya general (1995) y Premio María Isabel Fernández Simal (1998), por Pavana del desasosiego.

En 2007 ganó el Premio València de la Institución Alfonso el Magnánimo con Nanas para dormir desperdicios y en 2011 recibe el Premio Nacional de Poesía, por su poemario Historia de una anatomía (2010), una obra con la que obtuvo también el Premio Miguel Hernández - Comunitat Valenciana.

Por ello, como reconocimiento a su sensibilidad artística para hacer de la poesía un instrumento por ayudar a vivir, para «llorar y celebrar el mundo», previa deliberación del Consell, en la reunión del día 5 de octubre de 2018,

DECRETO

Conceder la Distinción de la Generalitat al Mérito Cultural a Francisca Aguirre.

València, 5 de octubre de 2018

El president de la Generalitat,
XIMO PUIG I FERRER